

- Vysoký počet dětí vyžadujících výraznou pedagogickou péči (speciální vzdělávací potřeby) školská zařízení nejsou schopna adekvátně podpořit souběžně působícími pedagogy; odbornými pracovníky (etoped, psycholog, terapeut) pak pouze v 11 %. V navštívených zařízeních byla opět zjištěna nízká míra komplexně diagnostikovaných dětí. Z umístěných dětí proběhla komplexní diagnostika pouze u 26,2 %. Tento nedostatek přetrvává již dlouhodobě a je také neřešeným důsledkem omezení kompetencí diagnostických ústavů.
- Nabídka dvouletých a tříletých oborů ve výchovných ústavech je víceméně v čase neměnná a nereaguje na měnící se potřeby trhu práce. Současné systémové řešení neumožňuje maximální vzdělávací rozvoj dětí se středním či vyšším vzdělávacím potenciálem s přihlédnutím k jejich speciálním vzdělávacím potřebám (závažné poruchy chování).
- Stále ještě 22 % navštívených zařízení nemělo zpracován postup výkonu péče pro všechny umístěné děti (ochranná výchova, děti vyžadující výchovně-léčebný režim, nezletilé těhotné dívky a nezletilé matky a jejich děti, děti se závažnými poruchami chování).
- 20 % školských zařízení svoji činnost nevykonává dostatečně transparentně a otevřeně, což se projevuje např. nedostatečnou spoluprací školských zařízení s místně příslušným diagnostickým ústavem při zabezpečení komplexní péče o děti či orgánem sociálně-právní ochrany dětí.
- Systematické aktivity pro utváření pozitivních vztahů a postojů či reedukaci rizik chování (individuální nebo skupinové rozhovory, psychoterapeutické aktivity) využívá jen malá část zařízení.
- Školská zařízení mají ve svých interních dokumentech zpracována opatření k bezpečnému prostředí a prevenci rizikového chování. Efektivní vyhledávání potenciálního či faktického nebezpečí však v každodenní praxi v části zařízení zaostává.
- Implementace Standardů kvality péče o děti v zařízeních ústavní a ochranné výchovy do praxe jen částečně zvyšuje kvalitu poskytované péče.